Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

16. července 2026 *

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2000/31/ES – Článek 1 odst. 5 – Oblast působnosti – Vyloučení ziskových her – Reklama týkající se ziskových her – Hosting takové reklamy – Článek 14 – Režim odpovědnosti poskytovatelů hostingových služeb – Aktivní úloha – Obchodní smlouva uzavřená mezi poskytovatelem hostingové služby a příjemcem služby“

Ve věci C-421/24,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) ze dne 11. června 2024, došlým Soudnímu dvoru dne 14. června 2024, v řízení

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (AGCOM)

proti

Google Ireland Ltd,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení: K. Jürimäe (zpravodajka), předsedkyně senátu, K. Lenaerts, předseda Soudního dvora vykonávající funkci soudce druhého senátu, F. Schalin, M. Gavalec a Z. Csehi, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

za soudní kancelář: E. Sartori, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. září 2025,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za Google Ireland Ltd: F. Angeloni, A. Bellan, M. Berliri a G. Gelera, avvocati,

– za italskou vládu: S. Fiorentino, jako zmocněnec, ve spolupráci s: R. Guizzi a F. Varrone, avvocati dello Stato,

– za belgickou vládu: C. Jacob a L. Van den Broeck, jako zmocněnkyně, ve spolupráci s: V. Ramognino, avocat, jakož i R. Verbeke a P. Vlaemminck, advocaten,

* Jednací jazyk: italština.

– za českou vládu: A. Edelmannová, M. Smolek a J. Vláčil, jako zmocněnci,

– za portugalskou vládu: P. Barros da Costa, L. Medeiros a A. Silva Coelho, jako zmocněnkyně,

– za Evropskou komisi: L. Armati, P. A. Messina a J. Szczodrowski, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 27. listopadu 2025,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 1 odst. 5 a článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Google Ireland Ltd (dále jen „Google“), společností založenou podle irského práva, a Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Úřad pro dohled nad komunikacemi, Itálie) (dále jen „úřad AGCOM“) ve věci pokuty, kterou tento úřad uložil společnosti Google za reklamu a propagaci internetových stránek se ziskovými hrami.

Právní rámec

Unijní právo

3 Body 12, 16, 21 a 42 odůvodnění směrnice 2000/31 uvádějí:

„(12) Některé činnosti musí být z oblasti působnosti této směrnice vyňaty, neboť v současné době nemůže být s ohledem na Smlouvu [o FEU] nebo na sekundární právo Společenství v těchto oblastech zajištěn volný pohyb služeb. Tímto vynětím nesmějí být dotčeny případné nástroje nezbytné pro řádné fungování vnitřního trhu. […]

[…]

(16) Vyloučení ziskových her z oblasti působnosti této směrnice se týká pouze hazardních her, loterií a sázek, které vyžadují peněžité vklady. Toto neplatí pro propagační soutěže a hry, jejichž cílem je podpora prodeje zboží či služeb a u nichž případné platby slouží pouze k nabytí propagovaného zboží či služeb.

[…]

(21) Budoucí harmonizace Společenství týkající se služeb informační společnosti a budoucí právní předpisy přijaté na vnitrostátní úrovni v souladu s právem Společenství nejsou dotčeny rozsahem působnosti koordinované oblasti. Koordinovaná oblast zahrnuje pouze požadavky na on-line činnosti, jako jsou informace on-line, reklama on-line, prodej on-line a uzavírání smluv on-line, a netýká se právních požadavků členských států na zboží, jako

jsou bezpečnostní normy, povinnosti týkající se označování nebo odpovědnosti za zboží, ani požadavků členských států na dodávky či přepravu zboží včetně distribuce léčivých přípravků. […]

[…]

(42) Odchylky v úpravě odpovědnosti stanovené v této směrnici zahrnují pouze případy, v nichž je činnost poskytovatele služeb informační společnosti omezena na technický postup provozování komunikační sítě a na zprostředkovávání přístupu k této síti, na níž jsou informace poskytnuté třetími osobami přenášeny nebo dočasně ukládány za jediným účelem zlepšení účinnosti přenosu. Tato činnost má čistě technickou, automatickou a pasivní podobu, což znamená, že poskytovatel služeb informační společnosti nezná ani nekontroluje přenášené či ukládané informace.“

4 Článek 1 této směrnice, nadepsaný „Cíl a oblast působnosti“, stanoví:

„1. Cílem této směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu tím, že zajistí volný pohyb služeb informační společnosti mezi členskými státy.

2. Je-li to pro dosažení cíle uvedeného v odstavci 1 potřebné, dbá tato směrnice o sblížení některých vnitrostátních ustanovení platných pro služby informační společnosti, která se týkají vnitřního trhu, usazování poskytovatelů služeb, obchodních sdělení, elektronických smluv, odpovědnosti zprostředkovatelů, kodexů chování, mimosoudního urovnávání sporů, soudních postupů a spolupráce mezi členskými státy.

[…]

5. Tato směrnice se nevztahuje na:

a) daňovou oblast;

b) otázky týkající se služeb informační společnosti upravené ve směrnicích [Evropského parlamentu a Rady] 95/46/ES [ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 1995, L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355)] a [Evropského parlamentu a Rady] 97/66/ES [ze dne 15. prosince 1997 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví telekomunikací (Úř. věst. 1998, L 24, s. 1)];

c) otázky týkající se dohod či praxe upravených kartelovým právem;

d) následující […] činnost[i] služeb informační společnosti:

– činnost notářů nebo obdobných povolání, zahrnují-li přímou a zvláštní účast na výkonu veřejné moci,

– zastupování klienta a hájení jeho zájmů před soudy,

– ziskové hry spojené s peněžitým vkladem v případě hazardních her včetně loterií a sázek.“

5 Článek 3 uvedené směrnice, nadepsaný „Vnitřní trh“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Každý členský stát dbá, aby služby informační společnosti poskytované poskytovatelem usazeným na jeho území dodržovaly platné vnitrostátní předpisy z příslušné koordinované oblasti.

2. Členské státy nemohou z důvodů spadajících do koordinované oblasti omezovat volný pohyb služeb informační společnosti z jiného členského státu.“

6 Oddíl 4 kapitoly II směrnice 2000/31, týkající se odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, obsahuje články 12 až 15 této směrnice. Její článek 14, nadepsaný „Shromažďování informací“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby v případě služby informační společnosti spočívající v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby nebyl poskytovatel služby odpovědný za informace ukládané na žádost příjemce, pokud:

a) poskytovatel nebyl účinně seznámen s protiprávní činností nebo informací a ani s ohledem na nárok na náhradu škody si není vědom skutečností nebo okolností, z nichž by byla zjevná protiprávní činnost nebo informace,

nebo

b) poskytovatel, jakmile se o tomto dozvěděl, jednal s cílem odstranit tyto informace nebo k nim znemožnit přístup.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud je příjemce závislý na poskytovateli nebo podléhá jeho dohledu.

3. Tímto článkem není dotčena možnost soudního nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právním řádem členských států, aby ukončil protiprávní jednání nebo mu předešel, ani možnost členských států zavést postupy, které umožní odstranění nebo znemožní přístup k informaci.“

Italské právo

7 Článek 9 decreto-legge n.°87 – Disposizioni urgenti per la dignità dei lavoratori e delle imprese (nařízení vlády s mocí zákona č. 87 o zavedení naléhavých opatření pro důstojnost pracovníků a podniků) ze dne 12. července 2018 (GURI č. 161 ze dne 13. července 2018, dále jen „nařízení vlády s mocí zákona č. 87/2018“) zakazuje jakoukoli formu reklamy, včetně nepřímé reklamy, týkající se her nebo sázek s peněžitou výhrou, jakož i ziskových her, ať už je prováděna jakýmkoli způsobem a jakýmikoli prostředky, včetně sportovních, kulturních nebo uměleckých akcí, televizního nebo rozhlasového vysílání, denního a periodického tisku, publikací všeho druhu, plakátovacích ploch a digitálních a telematických informačních kanálů, včetně sociálních sítí. V případě porušení tohoto zákazu se zadavateli reklamy, vlastníkovi komunikačního prostředku nebo internetové stránky, prostřednictvím které je obsah šířen nebo na níž je zpřístupněn, jakož i organizátorovi akce, události nebo činnosti uloží správní pokuta ve výši 20 % hodnoty sponzoringu nebo reklamy, nejméně však ve výši 50 000 eur za každé porušení.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

8 Rozhodnutím ze dne 19. července 2022 uložil AGCOM, italský úřad dohledu nad komunikacemi, společnosti Google správní pokutu ve výši 750 000 eur za porušení článku 9 nařízení vlády s mocí zákona č. 87/2018, který zakazuje jakoukoli formu reklamy, včetně nepřímé reklamy, týkající se ziskových her, ať už je prováděna jakýmkoli způsobem a jakýmikoli prostředky.

9 Úřad AGCOM společnosti Google vytýkal, že prostřednictvím videí zveřejněných tvůrcem obsahu na pěti kanálech on-line video platformy YouTube (dále jen „platforma Youtube“) umožnila propagaci internetových stránek se ziskovými hrami. Každý z těchto kanálů navíc zveřejňoval videa, která vyzývala uživatele, aby bez ohledu na svůj věk zasílal videa zachycující jeho vlastní výhry, a to za účelem umožnit tomuto tvůrci obsahu – za úplatu vyplácenou tomuto uživateli – šířit videa zobrazující nejvyšší dosažené výhry. Kromě uložení pokuty úřad AGCOM společnosti Google nařídil, aby z platformy YouTube odstranila 630 videí uvedeného tvůrce obsahu, jakož i jeho videa s podobným obsahem, která rovněž porušují zákaz stanovený v článku 9 nařízení vlády s mocí zákona č. 87/2018.

10 Společnost Google podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Regionální správní soud pro Lazio, Itálie). Tento soud měl za to, že společnost Google ustanovení článku 9 nařízení vlády s mocí zákona č. 87/2018 neporušila. Uvedený soud totiž služby nabízené platformou YouTube kvalifikoval jako hostingové služby a vyvodil z toho, že společnost Google má být zproštěna odpovědnosti podle ustanovení italského práva, jimiž se provádí článek 14 směrnice 2000/31.

11 Úřad AGCOM podal proti rozhodnutí vydanému týmž soudem odvolání ke Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie), která je předkládajícím soudem. Na podporu tohoto odvolání úřad AGCOM tvrdí, že se směrnice 2000/31 na reklamy dotčené ve věci v původním řízení nevztahuje, jelikož čl. 1 odst. 5 této směrnice z její působnosti vylučuje ziskové hry.

12 Společnost Google naopak tvrdí, že je uvedená směrnice použitelná. Vyloučení z působnosti stanovené v čl. 1 odst. 5 téže směrnice se netýká poskytovatelů hostingových služeb, nýbrž pouze poskytovatelů služeb ziskových her. Společnost Google se mimoto domnívá, že jakožto poskytovatel hostingových služeb není povinna kontrolovat obsah videí, která jsou zveřejňována na její platformě YouTube. Za těchto podmínek zavádí rozhodnutí úřadu AGCOM cenzuru a omezuje jak svobodu projevu uživatelů této platformy, tak svobodu společnosti Google poskytovat své služby.

13 Předkládající soud má pochybnosti o použitelnosti směrnice 2000/31 na skutkové okolnosti věci v původním řízení. Z bodu 21 odůvodnění druhé věty této směrnice podle něj vyplývá, že reklamu on-line je třeba považovat za on-line činnost ve smyslu této směrnice. Z článku 1 odst. 5 písm. d) třetí odrážky uvedené směrnice by tedy bylo možné vyvodit, že normotvůrce Evropské unie zamýšlel vyloučit z působnosti téže směrnice veškeré činnosti v odvětví ziskových her, včetně on-line reklamy na tyto hry.

14 V případě, že by Soudní dvůr rozhodl, že směrnice 2000/31 je na činnost dotčenou ve věci v původním řízení použitelná, má předkládající soud v úmyslu položit Soudnímu dvoru druhou otázku týkající se rozsahu odchylného režimu odpovědnosti stanoveného v článku 14 této směrnice.

15 Předkládající soud si v tomto ohledu klade otázku, zda společnost Google může tohoto režimu využít, vzhledem k tomu, že s dotčeným tvůrcem obsahu uzavřela smlouvu o obchodním partnerství („YouTube Partner Program“, dále jen „obchodní partnerství“), v jejímž rámci nezastává pouze čistě technickou a neutrální úlohu ve vztahu k on-line zpřístupněnému obsahu. Toto obchodní partnerství předpokládá rozdělení výnosů z reklamy zobrazované před každým videem tohoto tvůrce obsahu, které společnost Google inkasuje. Společnost Google kromě toho přímo přijímá platby od odběratelů kanálů uvedeného tvůrce obsahu a poukazuje je témuž tvůrci obsahu. Pro účely uzavření uvedeného obchodního partnerství musí daný tvůrce obsahu splnit určité podmínky, které stanoví společnost Google. Zejména musí dosáhnout určité prahové hodnoty z hlediska počtu odběratelů a počtu hodin zhlédnutí svých videí. Kromě toho společnost Google před uzavřením takové smlouvy o obchodním partnerství s tvůrcem obsahu na platformě YouTube rovněž kontroluje obsah videí tím, že zkoumá tematické zaměření kanálu, nejsledovanější nebo nejnovější videa a metadata těchto videí (názvy, popisy atd.). Tato kontrola však nespočívá v úplné kontrole všech videí na daném kanálu.

16 Předkládající soud připomíná, že článek 14 směrnice 2000/31 se vztahuje pouze na poskytovatele hostingových služeb, který hraje „neutrální“ úlohu a omezuje se na plnění čistě technické funkce. Podle názoru uvedeného soudu přitom vzhledem k tomu, že společnost Google kontroluje obsah tvůrců a optimalizuje jejich obchodní činnost prostřednictvím podílu těchto tvůrců na výnosech, nelze postavení společnosti Google považovat za „neutrální“.

17 Za těchto podmínek se Consiglio di Stato (Státní rada) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je na základě čl. 1 odst. 5 směrnice 2000/31 režim odpovědnosti poskytovatelů hostingových služeb stanovený v článku 14 této směrnice použitelný na činnosti související s on-line reklamou na hry nebo sázky s peněžitou výhrou, jakož i na reklamu na ziskové hry?

2) Vztahuje se režim odpovědnosti stanovený v článku 14 směrnice 2000/31 na poskytovatele hostingových služeb, jako je společnost Google, pokud jde o obsah zveřejněný provozovateli kanálů YouTube, s nimiž společnost Google uzavřela výše popsanou smlouvu o obchodním partnerství?“

K předběžným otázkám

K první otázce

18 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 1 odst. 5 písm. d) třetí odrážka směrnice 2000/31 musí být vykládán v tom smyslu, že služba informační společnosti spočívající v poskytování on-line hostingu videí spadá do působnosti této směrnice, pokud tato videa obsahují reklamu na ziskové hry spojené s peněžitým vkladem v případě hazardních her ve smyslu tohoto ustanovení.

19 Je nutné připomenout, že podle čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice 2000/31 je jejím cílem přispět k řádnému fungování vnitřního trhu. Tato směrnice vytváří právní rámec, který zajišťuje volný pohyb služeb informační společnosti mezi členskými státy a který spočívá zejména v uplatňování mechanismu uvedeného v čl. 3 odst. 1 a 2 této směrnice, podle něhož jsou v rámci koordinované oblasti služby informační společnosti regulovány pouze předpisy členského státu, na jehož území jsou poskytovatelé těchto služeb usazeni. Dále uvedená směrnice obsahuje zejména v kapitolách II

a III ustanovení, která sbližují, je-li to pro dosažení tohoto cíle potřebné, některá vnitrostátní ustanovení platná pro tyto služby (rozsudek ze dne 16. června 2026, WebGroup Czech Republic a další, C-188/24 a C-190/24, EU:C:2026:492, bod 54).

20 Článek 1 odst. 5 písm. d) směrnice 2000/31 stanoví, že se tato směrnice nevztahuje na „činnosti“ služeb informační společnosti uvedené v tomto ustanovení, mezi něž ve třetí odrážce uvedeného ustanovení patří „ziskové hry spojené s peněžitým vkladem v případě hazardních her včetně loterií a sázek“. Bod 16 odůvodnění uvedené směrnice mimoto upřesňuje, že výjimka uvedená v této třetí odrážce se nevztahuje na propagační soutěže a hry, jejichž cílem je podpora prodeje zboží či služeb a u nichž případné platby slouží pouze k nabytí propagovaného zboží či služeb.

21 Podle ustálené judikatury je třeba při výkladu ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (viz rozsudky ze dne 6. října 1982, Cilfit a další, 283/81, EU:C:1982:335, bod 20, a ze dne 19. prosince 2024, Ford Italia, C-157/23, EU:C:2024:1045, bod 42).

22 V tomto ohledu je třeba uvést, že ze znění čl. 1 odst. 5 písm. d) třetí odrážky směrnice 2000/31, kontextu, do něhož je toto ustanovení zasazeno, a zejména z cíle, jenž je uvedeným ustanovením sledován, vyplývá, že vyloučení z působnosti, které stanoví, se vztahuje nejen na ziskové hry jako takové, ale rovněž na činnosti, které jsou s těmito ziskovými hrami neodmyslitelně spojeny, zejména na činnost spočívající v on-line reklamě na ziskové hry ve smyslu uvedeného ustanovení.

23 Jak tento případ vyloučení, tak ostatní případy vyloučení z působnosti stanovené v čl. 1 odst. 5 této směrnice jsou totiž formulovány široce, což nasvědčuje tomu, že „oblasti“, „otázky“ a „činnosti“, které jsou v tomto ustanovení uvedeny, je třeba chápat v širokém smyslu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. dubna 2022, Airbnb Ireland, C-674/20, EU:C:2022:303, bod 29).

24 A dále z bodu 12 odůvodnění uvedené směrnice především vyplývá, že cílem čl. 1 odst. 5 je z působnosti téže směrnice vyloučit některé činnosti, neboť v současné době nemůže být s ohledem na Smlouvu o FEU nebo na stávající sekundární právo v těchto oblastech zajištěn volný pohyb služeb. Pokud jde totiž konkrétně o ziskové hry spojené s peněžitým vkladem v případě hazardních her, Soudní dvůr již rozhodl, že právní úprava hazardních her patří mezi oblasti, v nichž mezi členskými státy existují výrazné rozdíly morální, náboženské a kulturní povahy. Při neexistenci unijní harmonizace v dané oblasti je na každém členském státu, aby v těchto oblastech podle vlastního žebříčku hodnot posoudil, jaké nároky vyžaduje ochrana dotčených zájmů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. března 2023, Recreatieprojecten Zeeland a další, C-695/21, EU:C:2023:144, bod 14 a citovaná judikatura).

25 Členské státy přitom musí mít za účelem zajištění prostoru pro uvážení, jímž disponují, aby mohly účinně regulovat oblast ziskových her podle svého vlastního žebříčku hodnot, možnost regulovat veškeré činnosti, které jsou s touto oblastí neodmyslitelně spojeny, včetně související reklamy, a to v souladu s unijním právem.

26 Z toho vyplývá, že čl. 1 odst. 5 písm. d) třetí odrážka směrnice 2000/31 musí být vykládán v tom smyslu, že se tato směrnice nepoužije na činnost spočívající v on-line reklamě na ziskové hry ve smyslu tohoto ustanovení.

27 To však ještě neznamená, že se vyloučení z působnosti stanovené v čl. 1 odst. 5 písm. d) třetí odrážce směrnice 2000/31 vztahuje také na činnost spočívající v on-line hostingu takové reklamy.

28 Na rozdíl od činnosti spočívající v on-line reklamě na ziskové hry není totiž činnost spočívající v on-line hostingu s těmito ziskovými hrami neodmyslitelně spjata. Činnost spočívající v on-line hostingu, která se omezuje pouze na ukládání obsahu poskytnutého příjemcem služby, je z hlediska uloženého obsahu v zásadě neutrální a neliší se v závislosti na jeho povaze. Činnost spočívající v on-line hostingu reklamy na ziskové hry ve smyslu tohoto ustanovení se tedy neliší od činnosti spočívající v hostingu jiných druhů reklamy nebo obecněji od hostingu jiného obsahu. Tato činnost zejména nemá přímou souvislost s těmito ziskovými hrami a neslouží k jejich propagaci.

29 Za těchto podmínek, jak v podstatě zdůrazňuje generální advokát v bodě 34 svého stanoviska, není nezbytné vylučovat z působnosti této směrnice činnost spočívající v on-line hostingu reklamy na ziskové hry, aby členské státy mohly podle svého uvážení a vlastního žebříčku hodnot provádět politiku kontrolované expanze ziskových her.

30 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 1 odst. 5 písm. d) třetí odrážka směrnice 2000/31 musí být vykládán v tom smyslu, že služba informační společnosti spočívající v poskytování on-line hostingu videí spadá do působnosti této směrnice i v případě, že tato videa obsahují reklamu na ziskové hry spojené s peněžitým vkladem v případě hazardních her ve smyslu tohoto ustanovení.

Ke druhé otázce

31 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda článek 14 směrnice 2000/31 musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na provozovatele on-line video platformy, který uzavřel s osobou využívající tuto platformu k šíření videí prostřednictvím vyhrazeného kanálu smlouvu o obchodním partnerství, jež stanoví rozdělení výnosů z reklamy, a který při uzavření nebo plnění této smlouvy provedl kontrolu obsahu tohoto kanálu, zejména jeho hlavního tématu, nejsledovanějších či nejnovějších videí nebo metadat těchto videí.

32 Článek 14 odst. 1 směrnice 2000/31 stanoví podmínky, za nichž členské státy zajistí, aby v případě služby informační společnosti spočívající v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby nebyl poskytovatel služby odpovědný za informace ukládané na žádost příjemce. V tomto ohledu poskytovatel nesmí být účinně seznámen s protiprávní činností nebo informací, a ani s ohledem na nárok na náhradu škody si nesmí být vědom skutečností nebo okolností, z nichž by byla zjevná protiprávní činnost nebo informace, nebo musí, pokud se o tomto dozvěděl, jednat s cílem odstranit tyto informace nebo k nim znemožnit přístup.

33 Definice pojmu „shromažďování informací“ uvedená v tomto čl. 14 odst. 1 nevylučuje, aby služba, jejímž předmětem je rovněž šíření nebo sdílení uložených informací, mohla být za určitých podmínek podřaditelná pod tento pojem. Nicméně skutečnost, že služba poskytovaná provozovatelem zahrnuje ukládání informací, které mu jsou předávány, nestačí sama o sobě k učinění závěru, že tato služba spadá za všech okolností do působnosti čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31 (rozsudek ze dne 16. června 2026, WebGroup Czech Republic a další, C-188/24 a C-190/24, EU:C:2026:492, body 106 a 107, jakož i citovaná judikatura).

34 Aby tomu tak bylo, je nezbytné, aby dotyčný poskytovatel služby byl „poskytovatelem zprostředkovatelských služeb“ ve smyslu článků 12 až 14 směrnice 2000/31. Jak se v tomto ohledu uvádí v bodě 42 odůvodnění této směrnice, odchylky v úpravě odpovědnosti stanovené v uvedené směrnici zahrnují pouze případy, v nichž je činnost poskytovatele služeb informační společnosti omezena na technický postup provozování komunikační sítě a na zprostředkovávání

přístupu k této síti. Podle tohoto bodu 42 odůvodnění má tato činnost čistě technickou, automatickou a pasivní podobu, což znamená, že tento poskytovatel nezná ani nekontroluje přenášené či ukládané informace (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. června 2021, YouTube a Cyando, C-682/18 a C-683/18, EU:C:2021:503, bod 105, jakož i ze dne 16. června 2026, WebGroup Czech Republic a další, C-188/24 a C-190/24, EU:C:2026:492, bod 108).

35 Za účelem posouzení, zda provozovatel on-line video platformy může být na základě čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31 zproštěn odpovědnosti podle práva členského státu za videa obsahující reklamu na ziskové hry tímto právem zakázané, je tak třeba nejprve přezkoumat, zda úloha vykonávaná tímto provozovatelem je neutrální, tedy zda je jeho jednání čistě technické, automatické a pasivní, což znamená, že nezná ani nekontroluje obsahy, které ukládá, nebo zda naopak uvedený provozovatel hraje aktivní úlohu takové povahy, že by bylo možné konstatovat, že tyto obsahy zná nebo kontroluje (rozsudky ze dne 22. června 2021, YouTube a Cyando, C-682/18 a C-683/18, EU:C:2021:503, bod 106, jakož i ze dne 16. června 2026, WebGroup Czech Republic a další, C-188/24 a C-190/24, EU:C:2026:492, bod 109).

36 S ohledem na bod 42 odůvodnění směrnice 2000/31 je třeba tyto dvě podmínky obeznámenosti a kontroly chápat jako alternativní a na sobě nezávislé (rozsudek ze dne 16. června 2026, WebGroup Czech Republic a další, C-188/24 a C-190/24, EU:C:2026:492, bod 110).

37 Na provozovatele služby informační společnosti, který kontroluje uložené informace, se čl. 14 odst. 1 této směrnice tudíž nepoužije, i když se s těmito informacemi v důsledku jejich automatického zpracování neseznamuje. Takový provozovatel přitom vykonává kontrolu nad ukládanými informacemi zejména prostřednictvím používaného algoritmu. Pokud tento provozovatel prostřednictvím tohoto algoritmu předem určil podmínky šíření nebo nešíření takové informace, je irelevantní, že sám nečiní dodatečné zásahy spočívající v propagaci, změně či odstranění uložených informací za účelem jejich šíření (rozsudek ze dne 16. června 2026, WebGroup Czech Republic a další, C-188/24 a C-190/24, EU:C:2026:492, body 110 a 111).

38 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že pokud používaný algoritmus kromě prosté kategorizace a indexace informací za účelem jejich lepší přístupnosti určuje, v zájmu provozovatele nebo jeho služby, za jakých podmínek, jakým způsobem a v jakém pořadí jsou či nejsou tyto informace šířeny, vykonává nad nimi uvedený provozovatel kontrolu, a tudíž jím nabízenou službu nelze kvalifikovat jako „službu informační společnosti spočívající v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31 (rozsudek ze dne 16. června 2026, WebGroup Czech Republic a další, C-188/24 a C-190/24, EU:C:2026:492, bod 112 a citovaná judikatura).

39 Dále platí, že jestliže činnost provozovatele služby informační společnosti předpokládá, že je tento provozovatel obeznámen o obsahu, který hostuje, je tento provozovatel vyloučen z působnosti tohoto článku 14, aniž je nutné prokazovat, že nad tímto obsahem rovněž vykonává kontrolu.

40 Skutečnost, že se provozovatel on-line platformy náhodně nebo mimoděk dozví o existenci konkrétního protiprávního obsahu mezi videi zveřejněnými na své platformě, nemůže v tomto ohledu stačit k jeho vynětí z působnosti téhož článku 14. Totéž platí i v případě, že je takový provozovatel informován třetí osobou o tom, že byl takový obsah na jeho platformě zveřejněn. V obou těchto situacích by totiž v případě, že by byl tento provozovatel z této působnosti vyloučen, byl čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31 zbaven užitečného účinku, neboť právě toto

ustanovení umožňuje poskytovateli služby informační společnosti využít zproštění odpovědnosti stanoveného tímto ustanovením, pokud s vědomím protiprávního obsahu bezodkladně přijme opatření k odstranění tohoto obsahu nebo k znemožnění přístupu k němu.

41 Stejně tak z toho, že provozovatel on-line video platformy zavádí technická opatření, jejichž účelem je odhalit mezi videi, která byla na této platformě zveřejněna, obsah, který je v rozporu s ustanoveními unijního nebo vnitrostátního práva, nelze vyvodit, že tento provozovatel hraje aktivní úlohu, která by jej vylučovala z režimu zproštění odpovědnosti stanoveného v čl. 14 odst. 1 této směrnice (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2021, YouTube a Cyando, C-682/18 a C-683/18, EU:C:2021:503, bod 109).

42 Ani nelze mít za to, že pouhá činnost provozovatele on-line platformy, která vede k tomu, že má úplný přehled o veškerém obsahu nahraném na jeho platformu, jej může zbavit možnosti využít zproštění odpovědnosti stanovené v článku 14 směrnice 2000/31.

43 Naopak, jestliže činnost provozovatele on-line platformy vede k tomu, že zná podstatný obsah nahraný uživatelem na tuto platformu, nemůže se tento provozovatel dovolávat zproštění odpovědnosti stanoveného v článku 14 směrnice 2000/31.

44 Jak již měl Soudní dvůr příležitost konstatovat, je tomu tak v případě, kdy provozovatel on-line platformy poskytoval pomoc, která spočívala zejména v optimalizaci prezentace reklam zveřejněných na této platformě nebo v jejich propagaci. V tomto případě totiž provozovatel nezaujímal neutrální postavení zprostředkovatele, ale hrál aktivní úlohu takové povahy, že by bylo možné konstatovat, že obsah těchto reklam zná nebo kontroluje. Pokud jde o uvedené reklamy, nemůže se tedy dovolávat zproštění odpovědnosti stanoveného v článku 14 směrnice 2000/31 (rozsudek ze dne 12. července 2011, L'Oréal a další, C-324/09, EU:C:2011:474, bod 116).

45 Tak je tomu i v případě, kdy provozovatel on-line video platformy kontroluje – s cílem uzavřít smlouvu o rozdělení výnosů – hlavní téma video kanálu, nejsledovanější či nejnovější videa na tomto kanálu, nebo metadata těchto videí. I když má tato kontrola obsahu, ať už je prováděna automatizovaně nebo fyzickými osobami, ověřit, že tvůrce obsahu, který o uzavření této smlouvy o obchodním partnerství žádá, dodržuje pravidla stanovená platformou pro přístup k takovému partnerství, poskytuje provozovateli této platformy konkrétní znalosti o podstatném obsahu souboru videí, takže tento provozovatel nemůže tvrdit, že vykonává čistě technickou, automatickou a pasivní činnost, a že tak zaujímá úlohu neutrálního zprostředkovatele.

46 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že společnost Google v rámci smlouvy o obchodním partnerství uzavřené mezi provozovatelem platformy YouTube a některými tvůrci obsahu, kteří zveřejňují videa na kanálu vytvořeném na této platformě, provádí při uzavření nebo plnění této smlouvy kontrolu podstatného obsahu tohoto kanálu, zejména jeho hlavního tématu, nejsledovanějších či nejnovějších videí, nebo metadat těchto videí. Tato kontrola obsahu, ať už je prováděna automatizovaně nebo fyzickými osobami, má zejména ověřit, že tvůrce obsahu, který o uzavření této smlouvy o obchodním partnerství žádá, dodržuje pravidla stanovená platformou pro přístup k takovému partnerství, a doplňuje tedy standardní kontroly, které se bez rozdílu provádějí u všech videí nahraných na platformu YouTube. Uvedená kontrola se týká rovněž originality a kvality obsahu. Pouze v případě, že jsou tyto specifické podmínky týkající se obsahu splněny, může dotyčný tvůrce obsahu využívat systému rozdělení výnosů z reklamy nabízeného společností Google.

47 Za těchto podmínek a s výhradou ověření předkládajícím soudem je třeba konstatovat, že společnost Google při kontrole kanálů YouTube dotčených ve věci v původním řízení nemohla rozumně nevědět, že jejich hlavním tématem jsou ziskové a hazardní hry a že v rozporu s článkem 9 nařízení vlády s mocí zákona č. 87/2018 obsahují řadu videí, která takové hry propagují.

48 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že článek 14 směrnice 2000/31 musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na provozovatele on-line video platformy, který uzavřel s osobou využívající tuto platformu k šíření videí prostřednictvím vyhrazeného kanálu smlouvu o obchodním partnerství, jež stanoví rozdělení výnosů z reklamy, a který při uzavření nebo plnění této smlouvy provedl kontrolu obsahu tohoto kanálu, zejména jeho hlavního tématu, nejsledovanějších či nejnovějších videí nebo metadat těchto videí.

K nákladům řízení

49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) **Článek 1 odst. 5 písm. d) třetí odrážka směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“)**

   musí být vykládán v tom smyslu, že

   služba informační společnosti spočívající v poskytování on-line hostingu videí spadá do působnosti této směrnice i v případě, že tato videa obsahují reklamu na ziskové hry spojené s peněžitým vkladem v případě hazardních her ve smyslu tohoto ustanovení.

2) **Článek 14 směrnice 2000/31**

   musí být vykládán v tom smyslu, že

   se nevztahuje na provozovatele on-line video platformy, který uzavřel s osobou využívající tuto platformu k šíření videí prostřednictvím vyhrazeného kanálu smlouvu o obchodním partnerství, jež stanoví rozdělení výnosů z reklamy, a který při uzavření nebo plnění této smlouvy provedl kontrolu obsahu tohoto kanálu, zejména jeho hlavního tématu, nejsledovanějších či nejnovějších videí nebo metadat těchto videí.

Podpisy